

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 7 mars 2023 – X mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-137/23, Alsen ⁽¹⁾)

(2023/C 235/11)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i det nationella målet

Klagande: X

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 14.1 c direktiv 2003/96/EG ⁽²⁾ tolkas så, att den skattebefrielse som föreskrivs i denna bestämmelse ska tillämpas på energiprodukter som det är ostridigt används för framdrivning av fartyg som trafikerar unionens inre vattenvägar, även när dessa energiprodukter (i förevarande fall dieselbränslen) under denna användning inte innehåller den lagstadgade minimihalten av märkämnet Solvent Yellow 124, om skattemyndigheterna inte har en eller flera indikationer på att fartygets ägare eller operatör eller dennes ombud ombord på fartyget (skepparen) är inblandad i punktskattebedrägeri, missbruk eller undandragande av punktskatt med avseende på den dieselbränslen som innehas?
- 2) För det fall fråga 1 ska besvaras nekande, ska artikel 7.2 i direktiv 2008/118/EG ⁽³⁾ tolkas så, att när det är ostridigt att bränsletanken på ett fartyg som trafikerar de inre vattenvägarna enbart innehåller dieselbränslen från en bränsleleverantör som med skattemyndigheternas tillåtelse får frisläppa denna dieselbränslen för konsumtion utan att betala punktskatt, medför den omständigheten att denna dieselbränslen inte innehåller den lagstadgade minimihalten Solvent Yellow 124 i sig att skattskyldigheten för punktskatt endast inträder under det tidigare frisläppandet för konsumtion enligt artikel 7.2 a i detta direktiv?
- 3) För det fall fråga 2 ska besvaras nekande, och även artikel 7.2 b i direktiv 2008/118/EG således kan tillämpas, utgör den unionsrättsliga proportionalitetsprincipen hinder för att punktskatt som förfallit till betalning enligt artikel 7.2 b i direktiv 2008/118/EG tas ut av den skeppare som innehar de punktskattepliktiga varorna enligt artikel 8.1 b i detta direktiv, även om denna person inte hade någon anledning att betvivla att leveransen av dieselbränslen var befriad från punktskatt i enlighet med unionsrättsliga och nationella bestämmelser?
- 4) Har det för svaren på fråga 3 betydelse att skepparen inte utför sina arbetsuppgifter inom ramen för ett anställningsavtal, utan även är ägare till fartyget?

⁽¹⁾ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

⁽²⁾ Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 2003, s. 51).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 2009, s. 12).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Ravensburg (Tyskland) den 9 mars 2023 – TJ, KI, FA mot Mercedes-Benz Bank AG, Volkswagen Bank GmbH

(Mål C-143/23, Mercedes-Benz Bank och Volkswagen Bank)

(2023/C 235/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Ravensburg

Parter i det nationella målet

Kärande: TJ, KI, FA

Svarande: Mercedes-Benz Bank AG, Volkswagen Bank GmbH

Tolkningsfrågor

1. Är det förenligt med unionsrätten och i synnerhet med artikel 14.1 i direktiv 2008/48/EG⁽¹⁾ att i en situation där ångerrätt utövas i samband med ett konsumentkreditavtal som är kopplat till ett köpeavtal för ett fordon, vilket slutits i stationär handel, beräkna storleken på den ersättning för minskning av det finansierade fordonets värde som konsumenten ska betala när det finansierade fordonet återlämnas som återförsäljarens försäljningspris vid tidpunkten då konsumenten förvärvade fordonet med avdrag för återförsäljarens inköpspris vid tidpunkten då fordonet återlämnas?
2. Utgör artikel 14.3 b första meningen i direktiv 2008/48/EG en fullständig harmonisering av konsumentkreditavtal som är kopplade till köpeavtal för fordon och således en tvingande bestämmelse för medlemsstaterna?

Om fråga 2 besvaras nekande:

3. Är det förenligt med unionsrätten och i synnerhet med artikel 14.1 i direktiv 2008/48/EG att låntagaren efter att ha utövat sin ångerrätt i samband med ett konsumentkreditavtal som är kopplat till ett köpeavtal för ett fordon är skyldig att till långivaren (eller säljaren) betala den avtalade krediträntan för tidsperioden mellan att kreditbeloppet betalas ut till försäljaren av det finansierade fordonet och tidpunkten då fordonet återlämnas?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 2008, s. 66).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 15 mars 2023 –
T.G. mot Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid**

(Mål C-158/23, Keren⁽¹⁾)

(2023/C 235/13)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i det nationella målet

Klagande: T.G.

Motpart: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 34 i skyddsgrundsdirektivet⁽²⁾ tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som artikel 7b i Wet inburgering (integrationslagen), på grundval av vilken innehavare av asylstatus vid vite åläggs skyldigheten att godkännas i en integrationsexamen?
2. Ska artikel 34 i skyddsgrundsdirektivet tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som tar som utgångspunkt att innehavare av asylstatus själva ska betala hela kostnaden för integrationsprogrammen?
3. Har det vid bedömningen av den andra frågan någon betydelse att innehavare av asylstatus kan beviljas ett lån från staten för att betala kostnaderna för integrationsprogrammen och att lånet efterskänks ifall de klarar sin integrationsexamen i tid eller undantas eller befrias från integrationskyldigheten i tid?